

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по четири броя. —
Цена му е на год. 4 ф. на по године 2 ф. на четвртъ год. 1 ф. а.вр

БРОЙ 7. У Новоме Саду, 21. Фебруара 1861. **ГОД. IV.**

О п о ш е н е.

Духовной младежи.

(Продужено.)

35. Кадъ се крестишь, а ты сложи прете како валя, и крести се полагаю и побожно, сеѣаюк' се оне страшне претивъ Божіе, коіомъ грози онима, кои чини Божіе дело съ небреженіемъ.

36. Храмъ Божій, ово земно небо, и место у коме особито Богъ пребыва, теби ће быти некада поверенъ, да га чувашъ, и да свршавашъ у нѣму најважніе раднѣ свога високогъ служеня. Люби дакле тай светый храмъ, буди у нѣму побожанъ, као у месту божіемъ; радуј се кад' чуешъ да звоно позива христіане на молитву, и кадъ годъ можешъ похити у храмъ Божіи, као жедный вленъ на водене изворе. (Псал 41. 1.)

37. Сваке неделѣ и празника иди неизоставно у цркву на вечернѣ, ютренѣ и на св. литургію, и проводи те дане као дане Богомъ благословенога покоя.

38. На твой именданъ буди такође у цркви на богослуженію, и е' особитымъ уердіемъ моли се своіе небесномъ покровителю, коєга име ты носишь; *) проводи тай данъ богоугодно, и чувай се да не оскорбишь свога свеца каквимъ годъ неупутнымъ поступкомъ; напротивъ тога старай се да своимъ до-

* Кодъ насъ ово іошь много веѣма важи за крестно име. В.

брымъ владанѣмъ, милосерднымъ делима, молитвомъ, послушношѣу према старіима, и умереношѣу, особито тога дана прославишъ свога свеца.

39. Исто тако постарай се сазнати и у побожности проводити данъ, у кои си крштень. То е найсветіи данъ живота твоего. Тай данъ си ты ступио у благодетно царство Христово, и постао си сынъ и наслѣдникъ Божій; светкуй дакле и тай данъ с' побожношѣу, и о ютрянёй своіой молитви читай канонъ ангелу Хранителю, и глядай да будешъ тай данъ у цркви на правилу црквеномъ, а ако е могуће и на литургии.

40. Почитуй и друге дане у кое си се сподобио Божіе особите милости, и получио одъ нѣга велика благодѣянія. Притомъ сети се имендана, и дана роженя и смрти своихъ родителя и добротвора молећи се Богу за здравлѣ нѣново или за упокой душе нѣнове. Кадъ доѣшъ до савршеногъ возраста, и узимашъ средства, а ты долази у те дане у цркву да испросишъ милости Божіе нѣима и себи, и подай ихъ у цркви споменути, или имъ, ако ти се може, држи па-растось.

41. У цркву долази пре него што се служба започне. Идући у цркву са страхомъ Божіимъ размишляй о своме животу, о своимъ потребама, за кое ти се валя Богу молити, и приводи себи на паметъ свое недостойнство предъ Богомъ. Немой никоме зла мысли, нити помишляй у тай часъ на какво зло. То ће одъ свое стране быти припреманъ за молитвену беседу с' Богомъ, по речма премудрогъ Сираха: „Прежде даже непомолишиса, уготови себе, и небуди яко человекъз искѣшаа Господа. (18. 23.)

42. Кадъ улазишъ у цркву Божію, и видишъ предъ собомъ свете иконе, а ты представи себи да очи Божіе, и свію светыхъ глядаю ни те; буди дубоко про-

вникнуть страхомъ Божиимъ, и владай се у храму Божиємъ пажливо и побожно: „Сохрани ногѣ твоѣ, егда аще идеши въ домъ Божій и близъ вѣди еже слышати. (Еклес. 4. 17.)

43. Дошавши у цркви побожно се поклони предъ св. иконама *) говорѣи у себи: „Боже шчисти ма грѣшнаго и помилѣи ма. Создавый ма, Боже, очисти грѣхи ма. Безъ числа согрѣшихъ, Господи помилѣи ма. Затимъ очитай молитву господню, опеть се прекрети и поклони предъ светымъ иконама. После тога поклони се пристойно онима кои су у цркви на оба-две стране, у мислима молећи ихъ да ти опросте ако си ихъ у чему увредио. Ово се чини за знакъ братинске любви и у духу Христове заповести. (Мат. 5, 23. 24).

44. У цркви стани на оно место, кое е тебѣ одъ твоихъ начелника назначено. У оне дане, кадъ ниси обвезанъ у цркви доћи, па слободанъ будући одъ учена, изъ усрдія у цркви дођешъ, стани у певници и учествуй у читаню и пояню. Светый Тихонъ Воронежскій Епископъ у своіой инструкціи къ семинарцима говори: „У цркви сви безъ изузећа нека стое у клиросима — певницама, — и нека се приучаваю црквеноме кругу, то есть: како валя читати изъ кнѣига, пояти и остало. (Соч. Тихона Том. 1. стр. 47).

45. Кадъ идешъ по цркви, иди полагаю а не брзо, пази на се и чувай се да другомъ несметашъ. Представляй себи, да самъ Богъ и сви свети на тебе гледаю. Прелазећи мимо црквенихъ дверій, и у олтару чело частне трпезе (испредъ частне трпезе у олтару ніе никоме осимъ свештеника пролазити слободно) прекрети се и поклоии се весма побожно: ерѣ и сами анђели Божіи присутствую на свомъ месту са страхомъ и трепетомъ.

*) двацуть.

46. Ако покасно дођешъ у цркву, а ты иди полагаю, да друге, кои се Богу моле, не бы узнемирио. Ако се тада чита св. Евангеліе *) а ты остани кодъ врата, прекрести се и пажљиво слушај што се чита, па текъ пошто се Евангеліе одчита иди полагаю на свое место.

47. Безъ велике нужде неизлази изъ цркве пре него што се служба сврши. Предъ излазкомъ прими анафору и где нема обичая да се целуе крестъ кога држи у руци анафору раздавајућій свештеникъ, тамо теби као духовномъ воспитанику већма негъ икоме другомъ пристои да целивашъ икону Христа Спасителя или матере божіе у мислима предавајући себи у нѣихову заштиту.

48. Изилазећи изъ храма божіегъ сећај се онога, што се тамо читало и пояло. Особито застани мислима на читаню изъ апостола и евангелія, и изнађи, какавъ ти урокъ даде црква изъ апостолске и евангелске науке. Идући изъ цркве захвали Богу и на милости што те в удостоино те си светой служби нѣговой присутствовао.

49. Кадъ си у цркви не зверай коекуда не гледай по людма, не мисли о коечему, него се еднако занимај с' молитвомъ обраћајући погледъ на свете иконе, и пазећи на све оно што се чита, пое и ради у цркви. Одъ смее, разговора и другихъ непристойностей особито си се дужанъ чувати.

50. Буди у храму божіемъ особито пажљивъ на то како се свакій поединый богослужебный чинъ одправля, да тако изучишь практично редъ и уставъ, и да се за рана припремишь за твою високу — ако те Богъ удостои, — службу.

*) исто тако о великомъ входу, о освеженю частриныхъ дарова, о явленію частныхъ дарова, и кадъ се чита символъ вере и отче нашъ.

www.unibg.org 51. Кадъ си у цркви чувай се да неосуђуешъ, и неизсемевашъ оне кои читаю, и пое, или кои су иконе насликали. Ако бы при чемугодъ и опазио какавъ недостатакъ; то, — да непаднешъ у грехъ осуђиваня, — сети се одма своихъ недостатака, и моли Бога да ти опрости твое грехе.

52. Тако пази на све што се чита и пое, да бы могао све то чувствовати, као да изъ твое собствене душе изилази. Чимъ ти буде дошла каква страна мисао у главу, а ты погледай на крестъ Христовъ, сети се како в онъ страдао и распетъ быо за грехе наше, и ове побожне мисли загушиће у теби оне друге, што су непристойне, да се с' њима у храму божиємъ занимашъ.

53. Учувуюћи свомъ душою у црквеномъ читаню и пояню, показуй то учестіе и по спошляшнѣимъ знацима, стой управо и пристойно; при богомолби крести се и кланяй се кадгодъ треба; кадъ служеѣй свештеникъ благосиля народъ желеѣи му миръ божіи или благодать божію, тада приклони, како валя свою главу, исто се тако поклони, кадъ те свештеникъ окади или с' водицомъ благослови.

54. Приклони такође главу свою кадъ свештеникъ носи частце даре о великомъ входу, молеѣи се у то време за здравлѣ и за упокой оныхъ кои су теби близки, и поминуюћи свештенослужителя божіегъ. Предъ и после евангелія, и символа вере крести се и оно прво слушай, а ово друго читай са особитомъ пажљивошћу и побожношћу. Кадъ се пое трипутъ „аллилуя“ после апостола, и „святый боже“ предъ апостоломъ, а ты се по уставу крести и кланяй. Предъ „отче нашъ“ учини великій поклонъ. Све ове уставе обвезанъ си ты обдржавати и за то, што в то права християнска дужность, и за то да служишъ добримъ

примеромъ другима, којима ови устави нису толико познати, као што су теби.

(Наставиће се.)

Неколико задатака деци на погађањ.

а, *Изъ буквара.* У буквару има две приповедке што се односе на 5-у и една на 8-у Божию заповедъ; далъ има две што се односе на 7-и и една на 6-и смртни грехъ; после има 1, што се на 6-и, и 1, што се на 9-и плодъ дара духа Светога односи; ко уме све погодити, и казати кое е која.

б, *Изъ библични приповедака.* Ко уме казати:

1. на кое се заповеди Божије односе слѣдуюће приповедке: Ноеви синови (види учил. библија часть I. стр. 22) влатно теле стр. 108, Ахава и Езавелъ грехъ и казанъ, стр. 209. Три младића у пећи, стр. 267. Исусъ у храму. Часть II. стр. 100, и прва проповедъ Исусова у Назарету, стр. 118, Фарисей и Митаръ стр. 260, неверни домостроитељ, стр. 258.

2. На кое се смршне грехе и њима прошивне добродешелми односе слѣдуюће приповедке: Яковъ кодъ Лавана, часть I. стр. 47. Иосифъ у ями, стр. 55, Иосифъ у Пентефриевомъ дому, стр. 58, Слава Иосифова стр. 63, Юдино краснодушие, стр. 73, Бой Давида съ Голиятомъ стр. 148, Навалъ и Авигеа стр. 158.

3. На кое се даре духа свешогъ и плоде дарова односе слѣдуюће приповедке: Први грехъ, часть I. стр. 9. Звание Аврамово, стр. 25, Аврамово миролюбие, стр. 26, Аврамово човеколюбие, стр. 28. Испушение Аврамово, стр. 36. Царъ Соломонъ стр. 188, младићъ Данилъ стр. 264, милосрдни Самарянинъ часть II. страна 254.

4. На која се дела милосши душевне и телесне

односе ^{rs} слѣдуюће приповедке: Аврамъ ходатаюе за Содому, часть I. стр. 30, Исавъ и Яковъ стр. 43, Семей у Вервелии стр. 175, благотворство Товита, страна 242.

5, Ко уме погодити библичне приповедке Новогъ Завета, што се односе на символъ вере, и то: на 3-и, на 4-и, на 5-и, 6-и, 7-и, 8-и, 10-и и 11-и членъ вере ?

(Продужиће се.)

Рѣаво воспитаніе.

Башъ прекопута успенске цркве у Србскомъ А. . . было е старый бакалскій дуѣанъ, кои е одъ отца на сына наслеѣиванъ, веѣтъ одъ 150 година познатъ было са своега доброга еспапа, са свесрдне послуге, съ поштене мере и съ вѣтине цене. Последній ималацъ овога дуѣана звао се Јова Бакалиновиѣтъ Ружичиѣтъ, а нѣговој жени было е име Тадіана. Нѣи двое были су вредни, ерѣ су ихъ родители одъ малена навикли на посао. Они су се са своіомъ трговиномъ бавили; нису имали кадъ, да се воспитаю по данашнѣмъ помодарекомъ укусу; нису знали за балове, соарее, и ансамблее, вити су немачке и французске речи у свой говоръ мешали. Строго су се држали свое свете православне цркве, нѣнога устава и нѣвныхъ обреда; постили су посте све четворе; неделомъ и свецемъ ишли су на ютренѣ и на литургию, делили су сиромасима, и у неделне и свечане дане нипошто небы дуѣана свога отворили, ако ихъ и есу зато сусѣднѣихови, богате болтаѣе и бакали, изсмеявали. Јова и нѣгова Тадіана носили су се, што но веле, по старомъ адету. Едне хальине имали су за тежетнике, друге за неделю и манѣ свеце, а треѣе за велике

празднике. Халъине ове нису они менjali, него су ихъ по 10—15 година носили; притомъ су са своимъ суседима у миру и любви живили, никога нису за животъ главе преварили, и опетъ су се свагда Богу молили да имъ опрости сагрешенiя, и молећи давали су свакогъ месеца одъ стечевине свое по нешто на цркву, на школу и на болницу. Одъ свое привреде остављали су свакиъ данъ по некиъ новацъ на страну, и за двадесетъ и више година стекли су тако приличанъ капиталъ, да бы у старости својою лепо живити могли. Едномъ речію Јова и Татiana бяху србски варошани одъ старога шлога.

Јова е имао, единицу кѣрць, којою е было име Персида, и могла е имати око 15 година, а была е лепа, танкострука и висока. Персида е изучила само србску школу. Она е знала читати, писати и рачунати; читала е, и будући да јој е отацъ држао србске Народне Новине, Народный Листъ; србски Лѣтописъ, Драголюбъ, итд. а имао е притомъ у својој књижности готово све србске књиге: то се рећи може, да е наша Персида са књижевствомъ србскимъ, добро позната была. Осимъ тога знала е она шити, плести и све остале домаће послове радити, а то е одъ свое добре матере научила была. Напоследку примѣтити имамо, да е она была, као и вѣни родителъи што су, проста, побожна, смерна послушна, и вредна, а не лена ни распуштена, ни јогунаста.

Па кадъ е то тако, зашто е ипакъ дуџанъ Ружићевъ већъ одавна затворенъ? Каква е несрећа причинила, да су се бурадъ, кутіе, бардацъ, и боце изъ дуџана тогъ, и савъ еспацъ што у њима беше, на јавној дражби пре неколико година распродали? — То ће те садъ чути.

Трећа кућа одъ господаръ Јовинога дуџана была е еднога богатогъ опанчара, кои е свој занатъ оста-

вио и прадѣдску ниву са свои волови орући, до великогъ блага дошао. Онъ се назіо са господаръ Јовомъ. Было му е име Радиша Радићъ а имао е кћеръ Христину, која е три године у Бечу на воспитанію была, и која се у томъ ерциунгу прозвала Хортензія.

Одъ како е Христина, садъ већъ Хортензія Радићева изъ Беча кући дошла, одъ тога е времена и наша Персида Ружичићева одъ свое невинне простоте и одъ свогъ задовољногъ живота много изгубила. Она досадъ ніе знала за моду, нити е као маймунъ тежила, да све оно на себе набаца, што е у богатихъ и отменихъ жена и девојка виђала, али садъ како е нѣна другараца, е' којомъ се одъ детинства пазила и познавала, постала *ноблъ*, ніе се могла ни она дуже уздржати да нечезне за великомъ модомъ и нобилитетомъ. У той чезњи сакривала се лукава змія, која е невину душу нѣну непримѣтно тровати почела. Наипре се Персида почне стидити што незна тако добро немачки као Хортензія, што неуме тако *ноблъ* сръбски говорити мешаюћи немачке и французске речи као ова, и зато е свакиъ данъ матеръ молила любећи е и грлећи, да ю пошлѣ у ерциунгъ у Бечъ да научи *ноблъ* говорити, и *ноблъ* се држати као Хортензія Радићева. Госпођа Тадіана, која свою кћеръ нежно любляше, была е већъ и сама завидила што се Хортензія или управо рећи Христина Радићева тако лепо држати уме, и тако фино говорити знаде, да су на ню многи младићи очи упрли, — а на нѣну Персиду, која е много лепша одъ свое другарице, неће нитко ни да погледа, зато што ніе одъ света, нити се знаде како валя у друштву наћи. Ньой као трговкињи была е срамота, што е майсторска кћи већій *ноблесъ* одъ нѣне, па съ тога стане себи и своме мужу одъ дана на данъ пребацивати, што су свою кћеръ оставили сле-

пу кодъ очію. Пошто е тако два три мвееца свакій данъ мужу свомъ преговарала, склони се на последку овај, да Персиду у Бечъ на воспитаніе пошлѣ.

Персида добые нове лепе хальине, кое трговачкой кѣри приличе, и пунъ ковчегъ новаго рубля — (веша,) — и смештена буде у оной истый пензионатъ у Бечу, где се госпођица Радићева воспитала.

После неколико дана пише Персида матери писмо, кое е овако гласило:

„Сладка мама!

Я самъ несрећна. Мой е анцугъ најгори у целомъ институту; друге ме фрайле изсмеяваю, и кажу ми да самъ унгебилдетъ. Я самъ се већ одъ еда и плача разболела, и разболећу се фиргевисъ іошъ и већма, ако ви неузimate митлайда са вашомъ единицомъ. Жанета Милићева, изъ нашегъ сокака, само е Ђурчинска кѣи, па ипакъ има свилену хальину, као и друге файле, што су овде у ерциунгу. Сама я една идемъ и циценој хальиници, па немамъ ни шешира на глави, него идемъ гологлава као каква луда. Мене е већ срамота и одъ нашихъ штумадлѣй, ерѣ и оне лепше носе, него я. — Молимъ васъ либе айнциге мама, подайте ми направити еданъ паръ свиленыхъ хальина и еданъ шеширъ али фини, и пошлите ми новаца. Видите како самъ я већ немачки научила, а ако ми испуните желю, то ћу вамъ у другомъ писму и француску бою речъ написати. Я самъ већ научила и играти валцеръ, полку, кадрилъ, тако да ми у томе све фрайле завидити почию.

Мой емфелунгъ анъ Хернъ Папа.

Ваша кѣи

Сидоніе Розичићъ.

(Продужиће се.)

Друго коло гимнастични игри,

за школску децу.

(види број 7. прошасте године.)

1. *Люлянѣ на прстима.* Сви на свомъ месту право и круто стоећи прогну се на прсте, колена круто држећи, и спусте се доле, колена несавијајући нитъ земљъ петомъ додирујући; затимъ се одма опетъ на прсте дижу, и опетъ спуштају, и раде тако далѣ. Цело се тело тиче само на сглавку у глави стопе. Учитель командира: горе доле, горе доле. Деца раде докъ кое може. Ова е игра за снаженѣ листова врло важја, и као приуговотвљавајућа за скаканѣ врло нужна.

2. *Подклецаванѣ.* Сви на свомъ месту круто стоећи прогну се на прсте колена круто држећи, а онда сз спусте малко доле колена одпуштећи, алъ спусте малко, као подклецну, и дигну се одма у висъ, пакъ спуштају опетъ, и опетъ дижу, и раде тако далѣ. Овде се цело тело само на коленима диже и спушта, а држи непрестано на прстима. Учитель командира, као и овго, а деца раде, докъ кое може. Ова е игра за снаженѣ бубова и листова важна.

Ако неби могла деца на прстима радити, т. е. да земљу петама недодираю, оно могу и на целомъ табану, алъ на то ићи и навалѣвати валя, да се на прстима ради.

3. *Скакушанѣ чучке.* Сви на месту круто стоећи и руке побочећи, шаке на слабине тако метнући, да прсти напредъ а палци натрагъ стое, сви чучну, алъ тако, да леђа право стое, а да се земља петама недира, него цело тело на прстима да стои. Табо чучке стоећи сви обеношке, на месту недижућ' се увисъ, и раде докъ ко издржати може. Овде се

цело тело само у глави стопе тиче. Команде нема никакве. Ова е игра за оснаженѣ листова важна.

4, *Ударанѣ рукама низасе.* Десна рука изманюе с' десногъ рамена, укочевимъ лактомъ, стиснутомъ песницомъ. и удара доле мимо десногъ бута, као кадъ бичемъ пуца, што снажније може. Међу тимъ изманюе лева рука с' левогъ рамена и удара доле мимо левогъ кука; после опетъ изманюе десна, и тако далѣ. Учитель командира: лево, десно, лево десно.

Ово се може и оберучке ударедѣ радити. Глава и цео трупъ стои круто, а руке се само у рамени мичу. Ако се оберучке ради, учитель командира: Еданъ, два. На еданъ се изманюе, а на два удара. Ова е игра за оснаженѣ груди важна,

5, *Ударанѣ за рукомъ.* Десна рука изманюе с' десногъ рамена, и удара доле к' *левома* куку; а међу тимъ изманюе лева с' левогъ рамена и удара доле, алъ к' десномъ куку. После опетъ изманюе десна, и тако се ради далѣ. Песнице стое непрестано стиснуте. Ударци треба да су оштри. Учитель командира: лево, десно, и деца удараю, докъ кое може. Ова е игра за оснаженѣ груди јошъ и важнија.

6, *Ударанѣ одъ руке.* Десна рука изманюе с' *левогъ* рамена и удара на десну страну на полѣ; међу тимъ изманюе лева с' *десногъ* рамена, и удара лево на полѣ; а теђутимъ изманюе опетъ десна, и тако се ради далѣ. Песнице стое стиснуте, ударци нека су оштри. Учитель командира као озго. Ова е игра за снагу груди јошъ важнија.

7, *Ударанѣ сечки.* Десна рука изманюе с' десне стране с' поля, с' висине слабине, пруженимъ лактомъ, и удара на леву страну, као да би кога по поясу сечла, при ударцу се лакатъ савие, и одма се повлачи скупљенимъ лактомъ натрагъ; а међу тимъ изманюе лева с' леве стране, и удара на десну страну. Затимъ

удара опетъ десна, па лева, и тако далъ. Команда е као и озго.

8, *Ударанѣ у висѣ*. Десна рука изманюе као и озго, алъ удара к' левој страни у висѣ; међу тимъ изманюе лева рука, као и озго, и удара к' десној страни у висѣ. Команда е као и озго.

Овај ударацъ може бити и с' рамена у висѣ; онда изманюе десна рука с' десногъ рамена, и удара преда се у висѣ; а међутимъ изманюе лева с' левогъ рамена и удара преда се у висѣ.

9, *Ударанѣ осмака*. Овде су споена оба подъ 5 и 6. наведена ударца. Десна рука удара с' десногъ рамена к' левомъ куку, и одма одатле изманюе с' левогъ рамена и удара десно на полъ, а затимъ изманюе опетъ с' десногъ рамена, и ради тако далъ; или кадъ е десна еданъ такавъ дупли ударацъ извршила, онда чини то исто лева рука, изманюјући најпре с' левогъ рамена и ударајући к' десномъ куку, а после одма с' десногъ рамена лево на полъ. Команда е: Еданъ, два. Еданъ значи ударацъ за рукомъ, а два одъ руке.

10. *Издацаѣ обе руке одъ себе*. Сви пруже обе руке преда се, стиснутимъ песницама, опруженимъ лактовима, и избаце ихъ непопуштајући лактове оштро на полъ, да онако дођу као разапете, а у висини рамена стоећи. Избацујући треба ихъ колко е већма можно натрагъ забацити, да тимъ груди што више можно напредъ изађу. Кадъ су избачене, онда у тој истой висини иду напредъ, докъ се песнице саставе, и онда се опетъ избацују, и тако се ради далъ, докъ ко може. Команда е: Еданъ два. На еданъ се руке састаю, на два избацују. Ово е најполезнија игра за разширењ и оснаженъ груди.

11, *Зволенѣ*. Сви разкораче, одъ прилике за свое две стопе, и дигну обе руке висѣ, едну низъ другу,

стиенутимъ песницама, опруженимъ лактовима, и бацаю ихъ међу разкорачене ноге, колена као и лактове круто држећи, само трупъ пригибаюћи. Затимъ дижу опетъ трупъ и руке у висъ, ногама непомично у разкораку стоећи, да опетъ доле тргну, и тако раде далъ. Команда е: горе, доле.

12. *Омаиванѣ у разкораку.* Сви разкораче као подъ 11, и пруже обе руке преда се, као подъ 10, пакъ обема уедаредъ и заедно оманюу лево па десно, лево па десно. Лактови и колена стое круто; обе руке држе се непрестано едне висине, одъ прилике како поясъ носи. Овде се само трупъ укретима вие.

Омаивавъ ово може се и овако радити, да обе руке напољ идући уедно и у висъ иду, а преда се идући на ниже падаю, као оно на люляшки.

Обое се може радити трзаюћи, или безъ трзая. Команда е: лево десно, лево десно.

Примедбе. Све кодъ првогъ кола игри спомену-те уредбе валя строго пазити.

Јошъ една песма.

(за наизусть ученѣ у ерб. нар. школи.)

„Побратиме Косанчићъ Иване!

„Бил' турску уводио войску,

„Ели много войске у Турака

„Можемо ли с' Турци боякъ бити,

„Можемо ли Турке придобити?

Вели нѣму Косанчићъ Иване:

„О мой брате Милошъ Обилићу!

„Ја самъ турску войску уводио,

„Есте силна войска у Турака,

„Сви ми да се у се претворимо,
 „Неби Туркомъ ручка осолили,
 „Ево пуно петнаестъ данака,
 „Како турску обилазимъ войску
 „Я не нађо края ни есапа.
 „Одъ Мрамора до сува Завора,
 „Одъ Завора побро до Сазлие,
 „До Сазлие на ђемеръ ђуприе
 „Одъ ђуприе до града Звечана
 „Одъ Звечана побро до Чечана
 „Одъ Чечана врху до планине
 „Све е турска войска притиснула:
 „Конъ до коня, юнакъ до юнака,
 „Бойна копля као чарна гора,
 „Све баряци као и облаци,
 „А чадори као и снегови;
 „Да изъ неба плаха киша падне,
 „Нигде неби на земљицу пала,
 „Већ на добре конѣ и юнаке.
 „Муратъ пао на Мазгитъ на полѣ
 „Уватио и Лабъ и Ситницу.“
 Јошъ га пита Милошъ Обилићу;
 „А Иване мио обратиме!
 „Где е чадоръ силногъ царъ Мурата
 „Я самъ ти се кнезу зарекао
 „Да ђу заклатъ турскогъ царъ Мурата
 „И стати му ногомъ подъ гр'хоце:“
 Алъ говори Косанчићъ Иване:
 „Да лудъ ли си мио побратиме
 „Где е чадоръ силногъ царъ Мурата,
 „У ередъ турскогъ силнога табара;
 „Да ти имашъ крила соколова
 „Пакъ да паднешъ изъ неба ведрога
 „Перѣ мяса не би изниело.“
 Тада Милошъ заклинѣ Ивана:

„О Иване да мой мили брате
 „Нерођени као и рођени!
 „Немой тако Кнезу казивати,
 „Србъ ће намъ се Кнеже забринути,
 „И сва ће се војска поплашити,
 „Већъ овако нашемъ Кнезу кажи:
 „Има доста војске у Турака,
 „Алѣ с' можемо с' њима ударити
 „И ласно ихъ придобит' можемо;
 „Ера ние војска одъ мегдана
 „Већъ све старе оѣе и аѣие,
 „Занатливе и младе ђарѣие
 „Кои боя ни видели нису,
 „Истомъ пошли да се лебомъ ране.

Благородный г. Борђе Манойловић адвокатъ у Вршцу, осимъ оногъ прилога одъ 10 ф. а. вр. на „Фондъ Школскога Листа, (као што се у 38. бр. Србск. Дневника и 39. бр. Школск. Листа одъ 1860. год. видити може,) изволио е послати предплату за сиромашне общине Ватинску и Суботичку у Банату, да имъ се шилъ у напредакъ Школскій Листъ, за њихове школе. — Мы му на његовомъ благородномъ дѣлу свесрдно захваљуемо, и његово родолюбие предъ светомъ обелоданити за достойно налазимо. Дао бы Богъ да се овакви родолюбци одъ дана на данъ множе.

Уредн. Шк. Листа.

О г л а с њ.

Овѣихъ дана изишао е изъ Епископске типографіе у Новомъ Саду „Осмогласникъ“, и може се добыти у истой типографіи везанъ по 60 новчића. Мы га препоручуемо свима православнима общинама, особито учительима, певцима, слушательима богословіе и препарандіе.

У. Ш. Л.